

СРЦЕ

Едмондо де Амичис

“Срце” Едмонда де Амичиса на први поглед ми је деловао као типичан роман за дечаке, чија ће радња умногоме подсећати на “Дечаке Павлове улице” или “Хајдуке”. Међутим, историјском окосницом, оличеном у приказу једне рањене, али поносне и коначно слободне земље, те наизглед једноставном, а заправо сложенем и универзалном тематиком, прилично је превазишао сва моја очекивања и разуверио ме по питању аутентичности. Разлог томе првенствено је изузетно широк спектар романескних јунака, ликова различитих карактерних особина, социјалних сталежа, погледа на свет и животних околности које су их таквима начиниле. На првом месту, то су недавно минула ратна дешавања, која су несумњиво оставила бројне последице на италијанско становништво, како на материјалном, тако и на емоционалном, спознајном и духовном плану. Имајући у виду њихову позадину, сви ликови романа у мом оку попримају још живљу, снажнију црту и наводе ме да се са њима повежем на једном истински дубоком нивоу, доживљавајући их као стварне особе, јер суштински то и јесу, само са именима прилагођеним пишневој машти. С друге стране, Амичијева способност карактеризације и проницања у срж сваког лика појединачно, од приповедача Енрика, његових школских другара, пријатељица његове сестре, па до учитељице и приказаних родитеља, сврстава га у ред најгенијалнијих аутора са чијим сам се делима упознала. Ипак, све усвојене лекције и задивљујућу перспективу живота и света коју сам пронашла у овом роману, дугујем Енриковом учитељу, особи која егзистира као спој свих људских вредности, патриотских осећања и показатеља да човек може и мора бити добар, како би мењао свет. Сматрам да је он један од оних тихих хероја, са којима се свакодневно сусрећемо, а о којима не знамо довољно и стога бих волела да постоји и сличан дневник, писан из његовог угла. Несумњиво, “Срце” је својеврни приручник о доброти, намењен деци, али и одраслима који су вољни да свету пруже оно најбоље што поседују - своје срце.